

‘નિયમસાર’ ગાથા-૧૦૦. એમાં આધાર.

‘એવી રીતે એકત્વસપ્તતિમાં (–શ્રી પદ્મનંદી-આચાર્યવરકૃત પદ્મનંદિપંચવિંશતિકાના એકત્વસપ્તતિ નામના અધિકારમાં ૩૯, ૪૦ ને ૪૧મા શ્લોક દ્વારા) કહ્યું છે કે :–’ આધાર આપ્યો છે, કે હું એમ કહું છું પણ આચાર્ય પણ આમ કહી ગયા છે.

‘તદેકં પરમં જ્ઞાનં તદેકં શુચિ દર્શનમ્।

ચારિત્રં ચ તદેકં સ્યાત્ તદેકં નિર્મલં તપઃ।।

‘તે જ એક (–તે ચૈતન્યજ્યોતિ જ એક) પરમ જ્ઞાન છે,...’ આહાહા...! ચૈતન્યજ્યોતિ જે સ્વરૂપ આત્મા, તે જ એક જ્ઞાનસ્વરૂપ છે. એનાથી કોઈ બીજું જ્ઞાન નથી. આહાહા...! શાસ્ત્રજ્ઞાનને પણ અહીં જ્ઞાન કહેવામાં આવ્યું નથી. એ ચૈતન્યજ્ઞાનસ્વરૂપ જે છે. ભાષા શું છે? ‘તે જ...’ તે જ. ‘એક (–તે ચૈતન્યજ્યોતિ જ એક) પરમ જ્ઞાન છે,...’ આહાહા...! એને આશ્રયે, એને અવલંબે જ્ઞાન પ્રગટ થાય છે માટે વસ્તુ પોતે એક છે એ જ એક જ્ઞાન છે. આહાહા...! મોક્ષના માર્ગમાં પહેલું જ્ઞાન-દર્શન-ચારિત્ર. એમાં જ્ઞાન એને કહીએ, કે ચૈતન્યપદાર્થ જે અંદર ચૈતન્યરસથી ભરેલો, તે જ જ્ઞાન છે. એનું જ્ઞાન તે જ્ઞાન છે. એ જ્ઞાનસ્વરૂપ છે અને તેનું જ્ઞાન તે જ્ઞાન છે. બાકી કોઈ ભણતર-બણતર, બહારની વાતું એ જ્ઞાન-ધ્યાન નથી. આહાહા...!

‘તે જ એક પવિત્ર દર્શન છે,...’ પવિત્રદર્શન તે પણ એક આત્મા જ છે. આહાહા...! દર્શન એટલે સમકિત. ‘તે જ એક પવિત્ર દર્શન છે,...’ ત્રિકાળ ચૈતન્યજ્યોતિ ભગવાન એ એક જ પરમજ્યોતિ છે. એક જ છે ને પહેલું? ‘તે જ...’ કહ્યું એટલે જ ત્યાં લઈ ગયા. ‘તે જ એક...’ એટલે તે એક જ ‘પવિત્ર દર્શન છે,...’ આહાહા...! સમકિત અને દર્શન કોઈ બીજી ચીજ નથી. દેવ-ગુરુ-શાસ્ત્રને માનવા અને નવતત્ત્વના ભેદ માનવા, એ કોઈ સમકિત નથી. ‘તે જ એક...’ અથવા તે એક જ ‘પવિત્ર દર્શન છે,...’ આહાહા...!

આત્માનું અંતર પૂર્ણસ્વરૂપ, તેની પ્રતીતિ, તેનું દર્શન, તે જ એક દર્શન છે. આહાહા...! એની સામું જોવાને વખત મળે નહિ. અને ધર્મ કરવો અને ધર્મ કરીએ છીએ એમ માને.

આહાહા...! અહીં તો પ્રભુ જે ચૈતન્યસ્વરૂપી ભગવાનઆત્મા પરમેશ્વર સ્વરૂપ જ પ્રભુ છે. એ જ્ઞાન છે અથવા એને અવલંબે થતું તે જ્ઞાન છે. એ વસ્તુ પવિત્ર દર્શન જ આત્મા છે. અને એને અવલંબે થતું સમકિત એ દર્શન છે. કોઈ બીજે અવલંબે દર્શન થાય એ સમકિત-બમકિત નથી. એમાં છે કે નહિ? આહાહા...!

‘ન્યાલભાઈ’ને ભાઈએ પૂછ્યું હશે. આપણે ‘ન્યાલભાઈ’ પાસે ચાર-પાંચ કરોડ રૂપિયા છે. એ બાયડી-ભાયડો બે જ છે. આ ‘હિંમતભાઈ’ના ભાઈના દીકરા. એને પૂછ્યું કાંઈ કરો છો? કહે, હા એક કલાક પૂજા-ભક્તિ કરીએ છીએ. થઈ રહ્યું લ્યો. એક કલાક સામે ફોટો લઈને પૂજા અને ભક્તિ કરે છે. થઈ ગયું. આહાહા...! અરેરે...! શું કરે? પૈસાવાળાનું માથુ ફરી જાય છે. માથા ફરી જાય છે. એથી નાનો કેવો? ‘પૂનમચંદ’ એ પણ એકવાર એના બાપને એમ કહેતો હતો, એણે ક્યાં પૈસા જોયા છે કહે. શું ભાષા હતી? હા પૈસાનો સ્વાદ એણે ક્યાં જોયો છે? કારણ કે એ વખતે ૨૫-૩૦-૪૦ હજાર જેટલા હશે. જાજા રૂપિયા તો અહીંયાં હતા. ‘કસ્તુરભાઈ’. ગામમાં પૈસા જાજા ત્યાં હતા. ‘શાંતિભાઈ’ના બાપ પાસે. ૮૦ હજાર કહેવાતા. શરૂઆતમાં પહેલા. અમે તો ત્યાં પહેલેથી જતા ખરા ને. એની પાસે ક્યાં ૩૦-૪૦ હજાર હતા. બે એક મકાનમાં સામે-સામે રહેતા. એ ત્યાં અમે છાશ લેવા આવતા ને? તમારા ઘરે ડોશી હતા ને? ‘છોટાભાઈ’ના બા. ગામમાં છાશ લેતા એટલે ત્યાં ઊંના પાણી કરતા. ઊંનું પાણી ચોખ્ખુ-નિર્દોષ મળે નહિ. એટલે છાશ લેતા. ત્યાં અમે જાતા. સામું ઘર ‘શાંતિભાઈ’નું અને સામું ઘર આનું. ‘છોટાભાઈ’નું. આહાહા...! પૈસો ક્યાં સુધી? આહાહા...! ગજબ વાત છે. પૈસા મારીને બુદ્ધિ ફેરવી નાખી.

આજ તો સાંભળ્યું છે, ‘ન્યાલભાઈ’ તે દિ’ કહેતા હતા. ઓલી ૨૦ લાખની મોટર લીધી ને તમે. ત્યારે ‘ન્યાલભાઈ’ કહેતા’તા ‘સ્વીટ્ઝરલેન્ડ’માં ૫૦ લાખની મોટર છે. કોકને ત્યાં ૫૦ લાખની મોટર છે. વળી આજ તો સાંભળ્યું કે પાંચ કરોડની એક મોટર છે. આ કેવા કહેવાય? ખ્રિસ્તીના ગુરુ. પોપ. પોપ પાસે પાંચ કરોડની એક મોટર છે. હીરા-માણેક જડેલા. પાંચ કરોડની. આહાહા...!

મુમુક્ષુ :- પરપદાર્થ ક્યાં નડે છે?

પૂ. ગુરુદેવશ્રી :- પણ એની મમતા છે ને? મમતા મારી નાખે. આ મારા... આ મારા... મારા... અહીં તો સિદ્ધાંત ઓલો સિદ્ધાંત ન કહ્યું, કે રાગ-દ્વેષાદિ બધા પરદ્રવ્ય છે. આમાં આવી ગયું કે નહિ? ‘સિદ્ધાન્તોઽયમુદાત્તચિત્તચરિતૈર્મોક્ષાર્થિભિઃ સેવ્યતાં’ મોક્ષાર્થિએ આશ્રય લેવો તે ભગવાન આત્મા પૂર્ણાનંદનો આશ્રય લેવો. આહાહા...! એ સિવાય બધી ચીજો ધૂળ-ધાણી. ભલે પચાસ કરોડની હોય, ધૂળકરોડની હોય. આજે વળી સાંભળ્યું. ‘ચંદુભાઈ’ કહેતા હતા.

મુમુક્ષુ :- ત્યાગીઓ તો એમ કહેતા જ આવ્યા છે.

પૂ. ગુરુદેવશ્રી :- અરે...! પણ પ્રભુ! શું થાય? ઈસુને જડ્યો ત્યારે ગાયનું માંસ માગ્યું

હતું. વિરોધીઓએ જડ્યો હતો ને? એમાં મરી ગયા ને? ખીલ્લા માર્યા. એમાં ગાયનું માંસ માગ્યું હતું. એ વખતે આ દશા. આહાહા..!

અહીં તો કહે છે, પ્રભુ! માંસના ખાનારા તો નરકે જાય. ભાઈ! એ પરમેશ્વર ન કહેવાય, એ સજ્જન ન કહેવાય. આહાહા..! અહીં તો એ કહે છે, કે અંદર પુણ્યના ભાવ થાય, સાચા દેવ-ગુરુ-શાસ્ત્રની ભક્તિનો ભાવ થાય, તે પણ ઘોર સંસારનું મૂળ છે એમ કહી ગયા. આહાહા..! કેમ કે વિકલ્પ છે. રાગ છે એ સંસાર છે. ભગવાન આત્મા તો સંસારથી રહિત છે. એ તો બધું પરદ્રવ્ય છે. વિકલ્પ છે જે દયા, દાન, વ્રત, ભક્તિ એ તો પરદ્રવ્ય છે. ભગવાન આત્મા સ્વદ્રવ્યમાં તો અનંત આનંદ અને અનંતજ્ઞાન અને અનંતશાંતિ, અનંતી-અનંતી વીતરાગતા ભરી છે. એ એક જ આત્માને દર્શન છે. એ પવિત્ર દર્શન એ એનું દર્શન તે પવિત્ર દર્શન છે. આહાહા..! બીજા કળશનો આધાર આપ્યો. ‘પદ્મનંદિપંચવિંશતી’માં. અહીં વ્યાખ્યાનમાં વંચાઈ ગયું છે.

‘તે જ એક ચારિત્ર છે...’ અથવા તે એક જ ચારિત્ર છે. આહાહા..! ભગવાન પૂર્ણાનંદનો નાથ અનંત-અનંત શાંતિ... શાંતિ... શાંતિ... શાંતિ... શાંતિ... એટલે કે ચારિત્ર એટલે કે અકષાયભાવ, એનાથી ભરેલો ભગવાન પૂર્ણસ્વરૂપ, ઠસોઠસ શાંતિથી ભરેલો છે. એ શાંતિથી ભરેલો એ ચારિત્ર છે અને એનો આશ્રય કરવો એ ચારિત્ર છે. આહાહા..! નિશ્ચય ચારિત્ર સ્વરૂપ ત્રિકાળ છે. એનો આશ્રય લેવો અને ઠરવું એ પર્યાયચારિત્ર છે. કોઈ વ્યવહાર દયા, દાન, વ્રત, પરચ્યાણ બહારના એ કોઈ ચારિત્ર નથી. આહાહા..! આને જાવું ક્યાં? ધંધા આડે નવરાશ ન મળે. ‘શાંતિભાઈ’! એ પાપ. આખો દિ’ પાપ, પાપ ને પાપ. આનું કર્યું.. આનું કર્યું... આનું કર્યું... અર...ર...! દુકાને બેસે તો આમ જાણે શેઠિયા. ગાદીએ બેસે અને ગ્રાહક આવે અને દરરોજની ૨૦૦-૫૦૦ રૂપિયાની પેદાશ થાય. એવો મોટો ધંધો હોય. ધંધો મોટો હોય છે ને?

‘પાલેજ’માં અમારે મોટી દુકાન છે. હવે તો છોકરાઓ જુદા પડી ગયા. તે અત્યારે ત્રણેયની પેદાશ મોટી છે. પણ ભેગા હતા ત્યારે એક દિવસની ૮૦૦રૂપિયાની પેદાશ. એક દિવસની ૮૦૦ની પેદાશ. હવે ભાગ પડ્યો. પહેલા લાખ, સવાલાખની પેદાશ હશે. જુદા પડી ગયા. એ દુકાન હતી. આહાહા..! મગજ ફાટી જાય ને આમાં? એક દિવસની હજારની પેદાશ. મોટા ગૃહસ્થો હોય એને પાંચ-પાંચ હજાર, દસ-દસ હજારની પેદાશ. આ ‘મલૂકચંદ’ ને ‘પૂનમચંદ’ને મોટી પેદાશ. આહાહા..! એક-એક દિવસની દસ-દસ હજારની પેદાશ. પેદાશ. મગજ ફરી જાય ને. બે ભાઈને ઘડિયાળના ધંધામાં તકરાર હતી. ઘડિયાળનો ધંધો. મોટો ‘ન્યાલચંદ’, નાનો આ. બે પાસે છે. એક પાસે ચાર-પાંચ કરોડ, એની પાસે ચાર-પાંચ કરોડ. ઘડિયાળમાં તકરાર હતી એ તકરાર ભાંગી. એક મહિના ૬૦ હજાર રૂપિયા દેવાના. ‘પૂનમચંદ’ નાના ભાઈએ મોટાને દીકરો નથી. એક દીકરી છે એને પરણાવી. ચાર કરોડ રૂપિયા. એને

મહિને ૬૦ હજાર રૂપિયા દેવા. અહીં 'મુંબઈ'માં ફક્ત એક ધંધો. આહાહા...! એક દિ'ના બે હજાર આપવા. તે બાર મહિનામાં મહિને ૬૦ હજાર આપવા. બાર મહિનાના ૭૨૦ હજાર. છે અત્યારે છે ને. આ બધા એના જોબાળીયા રહ્યા. આહાહા...! મગજ ફાટી જાય. અરે...! પ્રભુ! તું કોણ છો? તારા ચૈતન્યચમત્કારના એક સમયના સમ્યગ્દર્શનની કિંમત આગળ ચક્રવર્તીના ઈન્દ્રના રાજ પણ જ્યાં તરણાતુલ્ય છે. આહાહા...! ક્યાંક સ્તુતિમાં આવ્યું હતું. દેવના સુખથી આ સુખ જરી બિંદુ છે. એ તો દેવના સુખની સાથે સંસારનું સુખ. આત્માના સુખની સાથે કોઈ દેવના સુખની સાથે મેળ હોય નહિ. દેવનું સુખ તો ઝેર સુખ છે અને આત્માનું સુખ તો અમૃત સુખ છે. એ અમૃતસુખને સંસારના સુખથી અનંતગણુ... તો તો અનંતગણુ ઝેર થયું. શેઠિયાઓને, અબજોપતિને જે સુખ છે એનાથી અનંતગણુ સુખ આત્મામાં છે. જાતિ એક થઈ ગઈ. જાત એક થઈ ગઈ. એમ નથી. શેઠિયાઓને જે સુખ છે એ તો ઝેર છે અને આત્માનું સુખ છે એ તો અમૃત છે. એને કોઈ ઉપમા આપી શકાય નહિ. અરે...! પ્રભુ! એવો તું છો, ભાઈ! આહાહા...!

અહીં એ કહે છે, 'તે જ એક ચારિત્ર છે...' આહાહા...! આ ચારિત્રની વ્યાખ્યા. અત્યારે તો ફક્ત બહારથી આ છોડીને બેસે અને બેસવું. ચારિત્ર... નગ્ન છે, નગ્ન છે. પંચમહાવ્રત પાળે. પંચમહાવ્રત પણ ક્યાં હતા? આહાહા...! એને માટે કરેલો આહાર લે. નિર્દોષ આહાર તો અત્યારે મળે એવું નથી. એને માટે કરેલો આહાર હોય ચૌકા-બૌકા ત્યાં વહોરાવે. વ્યવહારે આ તો વસ્તુનું સ્વરૂપ હો. વ્યક્તિનું તો એના પરિણામની જવાબદારીમાં તો... સૌના પરિણામની જવાબદારી એ પરિણામ એને છે, બાપુ! એ દયા કરવા જેવું છે. આહાહા...! વસ્તુસ્થિતિ એવી છે આકરી. આહાહા...! કે એને માટે કરેલો આહાર લે તો પણ કહે છે એને આધાકર્મ કરીને ઉદેશીને દેવાનું પરચખાણ નથી, ત્યાગ નથી. એ ચારિત્ર નથી. ચારિત્ર તો આ. એક જ ચારિત્ર છે.

'તે જ એક ચારિત્ર છે...' એટલે એ એક જ ચારિત્ર છે. સ્વરૂપ આનંદનો નાથ, પ્રભુ! અંદર ત્રિકાળી ચારિત્ર અકષાય સ્વરૂપ જ છે. એની રમણતા એ એક જ ચારિત્ર છે. ચારિત્રનો બીજો પ્રકાર છે નહિ. આવી વાત છે. આહાહા...! 'અને તે જ એક નિર્મળ તપ છે.' અપવાસ કરીને બેસે. નકોરડા, પાણી વિનાના, પર્યુષણના દસ અપવાસ કરે, ઘરે ન જાય ત્યાં ને ત્યાં બેસે. કહે છે કે એ તપ નથી એ તો લાંઘણ છે. આત્મા આનંદનો નાથ એમાં એકાકાર થવું, એ તપ છે. એ પોતે ખરેખર તો તપસ્વરૂપ જ છે. આહાહા...! અનાકુળ આનંદ સાગર એ પોતે છે. એને આશ્રયે તે ભાવ થાય એ તપ છે. એ વિનાનું તપ-બપ એ બધી લાંઘણ છે. આહાહા...! આવું થાય તો પછી કોઈ કરશે નહિ કહે. પણ કરે શું? અહીં તો શુભભાવ છોડીને અશુભ કરવો એ માટે અહીં વાત નથી. શુભ છોડીને અશુભ કરવું એ પ્રશ્ન અહીં નથી. શુભ છે એ રાગ છે, વિકાર છે, ઝેર છે, દુઃખ છે, સંસાર છે. માટે ત્યાંથી હઠી

જા. જ્યાં ભગવાન બેઠો છે ત્યાં જા. આહાહા...! અરે...રે...! આવી વાત! એ તપ એને કહે. કીધું ને?

‘તે જ એક નિર્મળ તપ છે.’ બસ. નિર્મળ તપ એને કહે. બાકી લાંઘણ છે. આહાહા...! એક મુનિ બીજા આચાર્યનો આધાર આપે છે. પોતે મુનિ છે. એ આચાર્યનો આધાર આપે છે. ‘પદ્મનંદિઆચાર્ય’ પણ આ કહે છે. હું કહું છું એમ એકલું નહિ. ‘પદ્મનંદિઆચાર્ય’ કહે છે. આહાહા...! એક શ્લોક થયો. તપ એને કહીએ જોયું? નિર્મળ તપ. ‘તપન્તે ઇતિ તપ’ અંદર સમ્યગ્દર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્રસહિત, નિશ્ચય સમ્યગ્દર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્રસહિત વિશેષ-વિશેષ ઉગ્ર પુરુષાર્થથી આનંદની નિર્મળધારા વિશેષ વધે, ઇચ્છાનો નાશ થઈને નિરિચ્છાદશા વિશેષ વધે એને જ તપ કહેવાય છે. બીજાને તપ કહેતા નથી. એમાં છે કે નહિ? અહીં ‘સોનગઢ’નું છે આ. ‘પદ્મનંદિ’ આચાર્યનો આધાર આપે છે. આહાહા...! અરે...! ભાઈ! તું ક્યારે કરીશ? પ્રભુ! આવો અવસર મળ્યો. આહાહા...! સાંભળવું મુશ્કેલ પડે એવું તને સાંભળવાનું મળ્યું. આહાહા...! નહોતું કહ્યું? અમારા ગુરુ હતા. બિચારા એવા લૌકિક સજ્જન હતા. બહુ સજ્જન. ભાઈએ જોયા છે? ‘રાણપર’ જોયા હતા. ‘રાણપર’ અને ૭૧ની સાલમાં ત્યાં ‘રાજકોટ’ આવ્યા હતા. ભાઈએ ચોમાસું કરવાની વિનંતી કરી હતી. આહાહા...! ‘ઠાકરશીભાઈ’એ. ૭૧ની સાલની વાત છે. ૭૦માં દીક્ષા અને પછી ૭૧ની સાલમાં ત્યાં ગયા હતા. ‘રામજીભાઈ’ને ખબર છે. આહાહા...! એવા લૌકિક સજ્જન, ગંભીર, શાંત, કષાયમંદ, બ્રહ્મચર્યનો ... આ વાત કાને પડી નહિ, કે પરની દયા પાળવી તે રાગ છે અને રાગ તે હિંસા છે. આ શબ્દ કાને પડ્યા નહિ. અરે...રે...! શું થાય? જગતના જીવો અનાદિથી એમ ને એમ રખડી રહ્યા છે. કાંઈકને કાંઈક પક્ષમાં પડીને મિથ્યાત્વનું પોષણ આપે છે.

અહીં તો એને તપ કહીએ કે આત્મા આનંદમૂર્તિ, પ્રભુ! એ અતીન્દ્રિય આનંદની જેમ સોનાને ગેરુ ચોપડતા જેમ ઓપ આવે અને ઝળકે અને ચમકે. એમ ભગવાન આત્મા ઇચ્છા નિરોધ કરીને આનંદમાં જાય, એ આનંદથી અંદર ઝળકે, અતીન્દ્રિય આનંદથી ઝળકે, તપે એનું નામ તપ કહેવામાં આવે છે. આહાહા...! એ એક શ્લોક થયો. બીજો.

નમસ્યં ચ તદેવૈકં તદેવૈકં ચ મંગલમ્ ।

ઉત્તમં ચ તદેવૈકં તદેવ શરણં સતામ્ ।।

ત્યાં ‘એવ’ નાખ્યું.

‘સત્પુરુષોને...’ ધર્મીજીવને, સાચા ધર્મીને, સાચા સમકિતીને, સાચા જ્ઞાનીને, ધર્મની સત્ય શરૂઆત થઈ છે તેને, ‘સત્પુરુષોને તે જ એક નમસ્કારયોગ્ય છે,...’ ભગવાન આત્મા એક જ નમસ્કાર કરવાયોગ્ય છે. આહાહા...! ઠીક. ભગવાન પોતે કહે છે કે તેને નમસ્કાર કરવાયોગ્ય છે. તને નમસ્કાર કરવાયોગ્ય તું છો. અમે તો વ્યવહાર નમસ્કાર કરવાયોગ્ય... આહાહા...! ત્રિલોકનો નાથ પોકાર કરે છે. એની વાણીના આ મુનિઓ તો આડતિયા છે. કે નમસ્કાર

કરવાયોગ્ય હોય તો તું છો. આહાહા...! પણ તે ઓળખ્યા વિના નમસ્કાર કોને કર? આત્મા કોણ છે? શું છે? કેમ છે? આ કેમ છે? ક્યાં છે? એને જ્યાં વસ્તુનું જ્ઞાન, ભાન જ નથી ત્યાં એને વળી નમસ્કાર કરવા? અંદર ક્યાં નમસ્કાર? એ તો બહારના થોથામાં કર્યા કરે. આ પંચપરમેષ્ઠીને નમસ્કાર અને આ નોકારને નમસ્કાર, શાસ્ત્રને નમસ્કાર એ તો બધા પુણ્યભાવ છે એ કાંઈ ધર્મ-બર્મ નથી. આહાહા...! આચાર્ય મહારાજનો આ પોકાર છે.

‘સત્યુરુષોને તે જ એક...’ મૂળ તો એ કીધું ‘તદેવૈકં’ એ જ એમ. ‘તે જ એક...’ એ એક જ નમસ્કાર યોગ્ય છે. તે એક જ નમસ્કાર યોગ્ય છે. આહાહા...! દુનિયાની દરકાર મૂકી દઈને જગતને જાહેર કરે છે. આ દુનિયા કેમ માનશે, કરશે એની એને કાંઈ પડી નથી. માર્ગ પ્રભુ આ છે. આહાહા...! ચૈતન્ય અંદર ભગવાન... આહાહા...! બિરાજે છે. આહાહા...! પૂર્ણાનંદથી ભરેલો, અતીન્દ્રિય આનંદથી ભરેલો, ભરચક ભરેલો... આહાહા...! અતીન્દ્રિય શાંતિથી ભરેલો, અતીન્દ્રિય વીતરાગભાવથી ભરેલો એવો ભગવાન એક જ ભગવાન ‘નમસ્કારયોગ્ય છે,...’ આહાહા...! નમઃ સમયસારાય. આવે છે ને પહેલું? એ આ વાત છે.

મારો પ્રભુ પૂર્ણ અતીન્દ્રિય આનંદનું જ્ઞાન છે અને એની કિંમત છે માટે હવે હું એને નમું છું. મારું વલણ, મારો ઝુકાવ આત્મા ચિદાનંદ પ્રભુ છે ત્યાં મારો ઝુકાવ છે. એ નમસ્કાર છે. આહાહા...! વાતે વાતે ફેર. આહાહા...! આ તો ચાર મંગલિકમાંથી નાખશે હોં. ‘સત્યુરુષોને તે જ એક...’ અથવા તે એક જ ‘નમસ્કારયોગ્ય છે,...’ એક જ નમસ્કાર યોગ્ય છે. બીજા નમસ્કાર યોગ્ય છે એ બધું વ્યવહાર છે, જાણવાલાયક છે. આહાહા...! આવું હશે તો દેવ અને ગુરુને માનશે નહિ કોઈ પછી. પણ જેને આવી માન્યતા થાય એને એવો વ્યવહાર વિનય-વિવેક આવ્યા વિના રહે નહિ, સમજાણું કાંઈ? જેને સત્ય આ જ છે અને એનું દર્શન અને જ્ઞાન તે જ વસ્તુ છે, એમ ભાન થાય એને દેવ-ગુરુ-શાસ્ત્રની ભક્તિ, વિનય કરવાનો શુભભાવ આવ્યા વિના રહે નહિ. છતાં એ શુભભાવ પુણ્યબંધનું કારણ છે એમ એ જાણે. એ શુભભાવ મને ધર્મ થાય છે એ એમ ન જાણે. આહાહા...! ઇન્દ્રો. આ એક નવમો દીપ છે ને. ક્યો? નંદિશ્વરદીપ. ઇન્દ્રો, સમકિતી નંદિશ્વરદીપમાં જાય છે. એકાવતારી ભવી, શકેન્દ્રિય ઘુઘરા બાંધીને ભગવાનની પ્રતિમા સામે નાચે. સમજે છે કે આ ક્રિયા જડની છે, બહારની છે. મારામાં જરી ભાવ થાય છે એ શુભ છે. એ બધો મારે હેય છે. પણ એ નબળાઈને લઈને આવ્યા વિના રહેતો નથી. આહાહા...!

‘તે જ એક નમસ્કારયોગ્ય છે, તે જ એક મંગળ છે,...’ લ્યો. અરિહંતા મંગલિક અને સિદ્ધા મંગલિક ક્યાં ગયું? મંગલિકમાં આવે છે ને? એ વ્યવહારની વાત છે. અરિહંતા મંગલમ્, સિદ્ધા મંગલમ્ અને સાહુ મંગલમ્. એ તો પરદ્રવ્યની વાત છે. એ તો વ્યવહારે મંગલિક છે એ તો શુભરાગનો વિકલ્પ છે. નિશ્ચય મંગલિક તે એક મંગળ આત્મા છે. છે ને? ‘તદેવૈકં ચ મંગલમ્’ એક જ તે મંગળ છે. આહાહા...! આચાર્યનું જોર. ‘તે એક

જ મંગળ છે,...' આ ભગવાનઆત્મા મંગળ. મમ એટલે પાપ અને પુણ્ય એને ગળ એટલે ગાળે, નાશ કરી નાખે. એવો પ્રભુ છે એ આત્મા એક જ છે. આહાહા..! અહીં તો જ્યાં ત્યાં આત્માના ગાણા છે. આત્મા કોણ છે એની ખબરું ન મળે. આહાહા..!

હમણા તો રસ્તામાં કૂતરા મરી જાય છે કોણ જાણે. એવા મોટા ડાઘા જેવા. પણ એમ કેમ થયું હશે. હમણા હમણા ... મોટર નીચે કચડાઈ જાય છે. સડક ઉપર પડ્યા હોય છે. મોટા ડાઘા જેવા હોય. માથે ખટારો ચાલ્યો જાય છે. સડક ઉપર મડદા પડ્યા હોય. આહાહા..! પાછા મરીને બિચારા ક્યાંક તિર્યચની દશામાં. એકેન્દ્રિયથી માંડીને પંચેન્દ્રિય તિર્યચ છે ને? આહાહા..! માંસ ન ખાતા હોય. એમાં અવતરે. આહાહા..! અરે..રે..! આ સંસાર! એક ક્ષણ પણ એ સંસારને સારો માનવા જેવું નથી. આહાહા..!

એ મંગળિક આત્મા છે. અરિહંત મંગળ અને સિદ્ધા મંગળ કાઠી નાખ્યું. એ તો વ્યવહાર થઈ ગયો, એ તો પરદ્રવ્ય છે. કેવળી પણ્ણતો ધમ્મો શરણં મંગળિક, એ પણ પર્યાય છે. આ તો આ આત્મા જ પોતે મંગળિક છે. આહાહા..! છે? આહાહા..! 'તે જ એક મંગળ છે,...' એક ભગવાન આત્મા જ મંગળિક છે. પૂર્ણ શાંત અને વીતરાગ અને સ્વચ્છતા, પૂર્ણ વીતરાગમૂર્તિ પ્રભુ આત્મા છે. બાકી તો બધો પર્યાયમાં પુણ્યનો વિકાર, એ શુભરાગ પણ ઘોરસંસાર છે. કારણ કે એનું ફળ સંસાર છે. આહાહા..! છતાં વ્યવહારનું વર્ણન કરે. ચરણાનુયોગમાં, કરણાનુયોગમાં, ગણિતાનુયોગમાં હોય એનું વર્ણન કરે, જણાવે. જાણવાયોગ્ય વસ્તુ છે, પણ એ આદરવાયોગ્ય એ નથી. આહાહા..!

જુઓ! ચત્તારિ મંગલમ્, અરિહંતા મંગલમ્. એ ઉડાવ્યું. પોતે આચાર્ય છે એ ઉડાવ્યું. અમે મંગળિક તારા માટે વ્યવહાર છે, નિશ્ચય માટે તારો ભગવાન આત્મા મંગળિક છે. આહાહા..! અરે..રે..! એવો આત્મા અંદર પૂર્ણાનંદ અને ચૈતન્યના રસથી ભરેલો, અતીન્દ્રિય આનંદ અને શાંતિરસનો કંદ છે. જેમ શક્કરકંદ છે ને? આ શક્કરિયા. શક્કરકંદ એ શક્કરકંદ કેમ કીધું? એ શક્કર એટલે સાકરની મીઠાશનો કંદ છે. મીઠાશ. પણ એ તો અનંતા પરમાણુ છે. આ તો એક જ અનંત આનંદનો કંદ છે. આહાહા..! એ શક્કરકંદ ખાધે જેમ સાકરની મીઠાશ આવે તેથી શક્કરકંદ કીધું ને? શક્કરકંદનો અર્થ એ કે સાકરની જેવી મીઠાશ આપે. એ ધૂળની મીઠાશ છે. આહાહા..! એ તો ધૂળ છે. શક્કરિયું એટલે ધૂળ, માટી, પુદ્ગલ. આહાહા..!

આ ભગવાનઆત્મા અંદર અમૃતનો સાગર છે. એ એક જ મંગળિક કહેવામાં આવે પરમાત્મા. ભગવાનની પ્રતિમા, ભગવાનનું દેરાસર, ભગવાન પોતે પણ કહે છે નિશ્ચય મંગળિક અમે નહિ. સાચું મંગળિક તો તું અંદરમાં છો. આહાહા..! એ ચાહે તો સમ્મેદશિખરની જાત્રા કરે અને ચાહે તો શેત્રુંજયની કરે, કે ગીરનારની કરે પણ એ બધો શુભરાગ છે. એ ધર્મ નથી. એમાં ક્યાંય ધર્મ છે નહિ. ધર્મ આત્મા ધર્મી ચૈતન્ય આનંદનો નાથ તેમાં

આશ્રિત હોય તે ધર્મ છે. આહાહા...! આમાં ક્યાં હવે સંતાડવા જેવી ગુપ્ત વાત છે? આહાહા...! એના વિના શરણ નથી. બાપુ! આ... આમ મોઢું ફાટી જશે. બધું પડ્યું રહેશે. આહાહા...! અરે...! ભાઈ બોલી શકતા પણ નથી. ભાઈને સાધ્ય છે કે નહિ? બોલાવો. બોલે બોલાવે બોલી શકે નહિ. ભાષા બંધ થઈ ગઈ હોય. સાધ્ય ન હોય. આહાહા...! છ-છ મહિના સુધી સાધ્ય નહિ. 'પોરબંદર' 'ભૂરાભાઈ'ને છ-છ મહિના સુધી સાધ્ય નહિ. અરે...! પ્રભુ! એ તો બાદ્યની સાધ્ય નહિ. પણ જેને આત્મા સાધનેય નથી અને રાગ તે મારો એમાં અટક્યો એ પણ અસાધ્ય છે. શું કહ્યું એ? પુણ્યના પરિણામમાં રોકાયેલો છે અને પુણ્યપરિણામ એ ધર્મ છે એ અસાધ્યમાં છે. 'કાંતિભાઈ'! આહાહા...! બાપુ! રીત તો આ છે, ભાઈ! કઠણ લાગે. એવી વાત ચાલતી નથી એટલે કઠણ લાગે, ભાઈ! પણ પરમસત્ય તો આ છે. આહાહા...!

પરમ પિયૂષ. પરમ અમૃતનો સાગર નાથ, પ્રભુ! એ શરીરપ્રમાણે દેખાય છે. છે ભલે એવું અવગાહન. પણ એના ગુણના પારની વાત નથી. આહાહા...! એવો આત્મા દરેક આત્મામાં બિરાજમાન છે. એ આત્મા એક જ મંગળિક છે. અરિહંત અને સિદ્ધ મંગળિક એ વ્યવહારમાં ગયા. આહાહા...! અહીં તો આવે મહારાજ! મંગળિક સંભળાવો. દુકાન માંડવી છે અને દુકાન સરખી ચાલે. કીધું ને? એક નાનો છોકરો યુવાન માણસ નાની ઉંમરનો. એને દુકાન માંડવી હશે. ૨૫-૩૦ લાખવાળો હતો. મહારાજ! મંગળિક સંભળાવો. પણ કીધું આ દેહની ૫૦-૬૦-૭૦ વર્ષની સ્થિતિ કહેવાય છે. એ દેહની સ્થિતિ કે આત્માની? એ મને ખબર નથી. આ ૫૦-૬૦-૭૦ વર્ષ કોના કહેવાય છે? આત્માના કે શરીરના? આત્મા તો અનાદિ અનંત નિત્ય છે. એને સ્થિતિ કેવી? મુદ્દત તો આને કહેવાય છે. આહાહા...! એ મૂર્તની મૂર્તિ છે એની મુદ્દત છે. ભગવાન તો અમૂર્ત અનાદિ-અનંત છે, એની મુદ્દત નથી. આ યુવાન માણસ હતો. સમજે નહિ શું કરે? અને કાં મંગળિક સાંભળીએ તો આપણને... મહારાજ! મંગળિક સંભળાવો. પગલા થાય તો આપણને પૈસા-બૈસા મળે. દુકાન સારી ચાલે.

મુમુક્ષુ :- 'મુંબઈ'માં બધા એવું કહે છે કે 'ગુરુદેવ'ના પગલા થાય ને...

પૂ. ગુરુદેવશ્રી :- બધી વાતું છે. પુણ્ય વિના થાય નહિ. એ તો હમણા કીધું ને? 'મુંબઈ' ડોક્ટરને બતાવવા ગયા ને. શરીરને હવે કેમ છે. 'આફ્રિકા' જાવું છે ને. લોકો કહેતા કે એકવાર બતાવો. ડોક્ટર બધા પાંચ-છ. એક તો મોટો પારસી ડોક્ટર આવ્યો હતો. બહુ ડોશિયાર. બધા ડોક્ટર કોઈએ એક પાય ન લીધી. પાય નહિ. અરે...! મહારાજ! આપને જોવા આવ્યા છે. મોટો પારસી ડોક્ટર હતો.

મુમુક્ષુ :- ઉમેદચંદ મોદી.

પૂ. ગુરુદેવશ્રી :- હા. મોદી. એકવાર કહે અમે મોટાણીની ઘરે હતા ત્યાં એક પારસી આવ્યો હતો. ભરૂચા એક પારસી. એક કલાકના ૨૦૦ રૂપિયા લીધા હતા. ૨૦૦ રૂપિયા. ઘરે બોલાવ્યો હતો. આણે એક પાય ન લીધી. ત્યાગી છે. એના માટે મને આવો વખત

ક્યાંથી મળે? પાંચેય જણા. ત્રણ તો આપણા જૈન હતા. એટલે એ તો બોલ્યા અમે જૈન છીએ મહારાજ! આહાહા..! પૈસા થાય એ આનાથી થાય. અમારી પાસે આવવાનું સાધારણ માણસ તો ઘણા છે, બાયુ સાધારણ છે. એ તો પૂર્વના પુણ્ય હોય એને લઈને આવે. પણ આત્માને શું?

મુમુક્ષુ :- આપના દર્શન થાય તો ગાંડપ ચાલી જાય.

પૂ. ગુરુદેવશ્રી :- એ બધી વાતું. આને રોગ આવે છે એનું શું ત્યારે? આ શરીરને તાવ આવે, શરીરમાં રોગ આવે. એ બધું બહારનું મહાત્મ્યથી લોકો કહે. ‘આફ્રિકા’થી એક કાગળ પણ આવ્યો છે. ત્યાં તો મોટા ગૃહસ્થો છે ને? આઠ તો મોટા કરોડપતિઓ છે. બાકી બધા ૧૫ લાખ, ૨૦ લાખ, ૨૫ લાખ અને ૩૦ લાખવાળા છે. એક કાગળ આવ્યો છે, મહારાજ! આપ અહીં પધારો ત્યારે અમારે પગલા કરાવવા છે તો એનું શું કરવું? કાગળ આવ્યો છે. અને આપનો આહાર કરવો એનું અમારે શું કરવું? માણસ ઘરે ઘરે માંગશે. એક ઠેકાણે રાખવું કે ઘરે ઘરે કરવું? એવું લખાણ આવ્યું છે?

‘લક્ષ્મીચંદભાઈ’ અગ્રેસર છે. અહીં આવ્યા હતા ને અહીં આવ્યા હતા. ‘લક્ષ્મીચંદભાઈ’ અને ‘જેઠાભાઈ’ બે. બધા પૈસાવાળા હોં. ‘લક્ષ્મીચંદભાઈ’ પાસે ૭૦ લાખ રૂપિયા. ‘જેઠાભાઈ’ પાસે કરોડ રૂપિયા છે. અહીં તો આવતા ને. એનો કાગળ આવ્યો છે. આપ અહીં પધારો અમારા ઘરે પગલા કરવા છે. આપના શરીરને કેમ છે? કોને ખબર શું થયું કીધું. આવવા તો દો. એક ઠેકાણે આહાર રાખવો કે ઘરે ઘરે માગશે મોટા મોટા પૈસાવાળા. એવું લોકોને... આહાહા..! એ બહારની વાતું શું છે? બાપા! એમાં શું પડી છે? અંતર ભગવાન બિરાજે છે ત્યાં જાને. એનું મંગળિક કરને. ત્યાં મંગળીક તને થશે. મગ એટલે પાપ અને ગળ એટલે ગળવું. પાપ ગળી જશે. પાપ શબ્દે અહીં પુણ્ય અને પાપ બેય હોં. પુણ્ય અને પાપ બેય પાપ ગળી જશે, પ્રભુ! એ મંગળિક તું તારો આત્મા છે. પણ એ કેમ બેસે? આહાહા..! આજે રસ્તામાં કૂતરું મરી ગયેલું જોયું. મોટો કૂતરો. માથે કાંઈક ખટારો કે ફરી વળ્યું હશે. આહાહા..! અરે..! મરીને પાછા ક્યાંક ઢોરમાં અવતર્યા. આવા અવતાર અનંતવાર કર્યા છે હોં. એણે કર્યા એમ નહિ. એવા અવતાર પૂર્વે અનંતવાર થઈ ગયા છે. ભ્રમણા મિથ્યાત્વની ભ્રમણા એવી કોઈ સૂક્ષ્મ છે. આહાહા..!

જેને અહીં તો શુભરાગનો વિકલ્પ ઊઠે એને ઘોર સંસાર કહે. એ આચાર્યને જગતની ક્યાં પડી છે? વસ્તુસ્થિતિ વર્ણવતા એ તો નિઃસ્પૃહી વીતરાગ છે. અમારી ભક્તિ અને અમને આહાર-પાણી દેવાનો ભાવ તારો વિકલ્પ છે એ ઘોર સંસાર છે એમ કહે છે. અર..ર..! એ તો મુનિ કહે. વીતરાગ મુનિ કહે. આહાહા..! ભાવ આવે ખરો. પૂર્ણ વીતરાગ ન થાય ત્યાં સુધી એવો ભાવ આવે. પણ એ બધું હેયબુદ્ધિ જોઈએ. ઉપાદેય તો આ એક જ. આપણે આવ્યું છે ને? આ આવ્યું હતું નહિ? ૧૦૦મી ગાથાની શરૂઆતમાં. ‘આ ગાથામાં સર્વત્ર

આત્મા ઉપાદેય છે...' છે? ટીકાની પહેલી લીટી. આહાહા...! આવું વ્યાખ્યાન સાંભળતા કેટલાકને એવું થઈ જાય કે અર...ર...! આ કઈ જાતનો ધર્મ હશે? આ તે જૈનધર્મ હશે? અમે તો 'પાલિતાણા'ની જાત્રા કરીએ. ૯૯ જાત્રા કરીએ. અરે...! ૯૯ શું લાખ કરને. ત્યાં ક્યાં ધર્મ છે? એ તો હલવા-ચલવાની જડની ક્રિયા છે. અને વાણી જડની છે, રાગ મંદ રાખતો હોય તો શુભ પુણ્ય છે. આહાહા...! આવી વાત છે.

મંગળિક પ્રભુ કહે છે, કે હું મંગળિક નિશ્ચયથી નથી. આહાહા...! એ તો તીર્થંકરો, વીતરાગો, સંતો કહે. વીતરાગી સંતો કહે. અમે નિશ્ચય મંગળિક નથી. ક્યારે? કે તારો આત્મા અંદર નિશ્ચય મંગળિક છે. આહાહા...! એને ક્યાં પડી છે? એને તો સત્ય આવ્યો વિકલ્પ ઊભો સહેજે, વાણી આવી ગઈ છે. છૂટી ગયા. જેટલું છૂટી ગયું તો બધું છૂટી ગયું. થઈ રહ્યું. આહાહા...! ... હંમેશા ઓલા મંગળિક કરે. સવારમાં ઊઠીને મંગળિક સંભળાવે.

અહીં કહે છે, 'તે જ એક મંગળ છે...' કોણ તે? આત્મા. આત્મા સચ્ચિદાનંદ પ્રભુ નિર્મળાનંદ સ્ફટિક જેમ.. 'નિર્મળતા રે સ્ફટિક તણી, જેમ નિર્મળતા રે સ્ફટિકતણી તેમ જ જીવસ્વભાવ રે...' આહાહા...! 'જેમ નિર્મળતા...' સ્ફટિક જોયું? સ્ફટિકમણિ આવડું? મેં તો ત્યાં 'જામનગર' જોયું. આવડું સ્ફટિકમણિ છે. એ નિર્મળ-નિર્મળ હોય. 'જેમ એમાં નિર્મળતા રે સ્ફટિક તણી, તેમ જ જીવસ્વભાવ રે. શ્રી જિનવીરે ધર્મ પ્રકાશિયો પ્રબળ કષાય અભાવ રે..' કષાયનો અભાવ. રાગ પણ કષાય છે તેનો અભાવ. આહાહા...! ગળે ઊતરવું કઠણ પડે. આ નવું. એક તો વળી એક જણો એમ કહે કે આ નવો માર્ગ કાઢ્યો. ભાઈ! આ કોના ઘરનો? આ પુસ્તક કોનું છે આ? અહીંનું લખેલું છે આ? આહાહા...!

'તે જ એક...' ભાષા એમ છે ને? 'તદેવૈકં' 'તદેવૈકં' 'તે જ એક મંગળ છે,...' પ્રભુ આત્મા સચ્ચિદાનંદ પ્રભુ નિર્મળાનંદની ખાણ... આહાહા...! હવે ઓલાને ઈસુ ખ્રિસ્તીના ગુરુ. એને પાંચ કરોડની મોટર. પાંચ કરોડની. પોપ કહેતા હશે. પાંચ કરોડની મોટર. પાંચ કરોડ તે શું? એકલું સોનું પહેરે તોય. હીરા નાખ્યા હશે. અરે...રે...! આવી દશાઓ. એમાં રાજી-રાજી થઈ જાય. ભક્તો રાજી થઈ જાય અને એ રાજી થઈ જાય. બાપુ! આ બહારની શું ચીજ? બહારની સાથે શું સંબંધ છે? એ તો સંયોગો જે આવવાના હોય એ આવે. એને કારણે સંયોગ અને એને કારણે વિયોગ એ કાંઈ તારાથી સંયોગવિયોગ થાય નહિ. પરચીજનો સંયોગવિયોગનો તું ત્યાગ ઉપાદાન શૂન્યત્વ છે. પરના ત્યાગ અને પરના ગ્રહણથી તો તારું સ્વરૂપ શૂન્ય છે. આહાહા...! અશુદ્ધનિશ્ચયે એક રાગનો ગ્રહણ ત્યાગ છે. પરનો ગ્રહણ-ત્યાગ તો આત્મામાં છે જ નહિ. આત્મા રજકણ કર્મને ગ્રહે અને કર્મને ભોગવે અને કર્મને છોડે અને કર્મને બાંધે, એ આત્મામાં છે જ નહિ. આહાહા...! જૈનધર્મનું તો એ છે ને કે કર્મ આત્મા બાંધે. અપ્પા, કત્તા, વિકત્તાય. આત્મા કર્તા અને વિકર્તા. ઉતરાધ્યયનના વીસમા અધ્યયનમાં અનાથિ મુનિનો અધિકાર આવે છે. શ્વેતાંબરમાં. આત્મા કર્તા અને આત્મા ભોક્તા.

બાપુ! એ વાણી કાંઈ ભગવાનની નથી. આહાહા..!

અને અહીં કર્તા કહે તો એ રાગનો કર્તા છે. અને કર્મનો કર્તા કહે તો ઉપચારથી વ્યવહારનયથી કથન નિમિત્તનું જ્ઞાન કરાવવા. 'નિયમસાર'માં ૧૮મી ગાથામાં આવે છે ને. વ્યવહારથી કર્મનો કર્તા છે. એ નિમિત્ત છે એટલે. કર્તા-ફર્તા નથી. નિમિત્તનું જ્ઞાન કરાવે છે. ઓહોહો..! ભગવાન એક જ મંગલિક છે. 'તે જ એક ઉત્તમ છે,...' પાછું. ચાર બોલ આવે છે ને? ચત્તારિ શરણમ્ અરિહંતા, ચત્તારિ લોગુત્તમા ચત્તારિ શરણમ્ ચાર બોલ આવે છે ને? ચાર ઉત્તમ એમાં આ કહે 'તે જ એક ઉત્તમ છે...' આ જ એક ભગવાન ઉત્તમ છે. એ સિવાય જગતમાં કોઈ ઉત્તમ છે નહિ. પરમાત્મા ત્રણલોકનો નાથ પણ વ્યવહારે ઉત્તમ છે. નિશ્ચયથી ઉત્તમ તો અંદર તું છો. આહાહા..! પહેલા વાત સાંભળવી મુશ્કેલ પડે. ઊઠ્યો ત્યારથી આ ભણે, ભણીને જ્યાં મોટો થાય ત્યા સગપણ કરે પછી બાયડી થાય, પછી દુકાનમાં ગોઠવાઈ જાય. એય...! આહાહા..! આમ ને આમ જિંદગી ચાલી જાય છે. અને શાસ્ત્ર સાંભળે તો પણ કહેનારા કલ્પનાથી કરે અને વાતું કરે. આહાહા..!

અહીં તો તું એક ભગવાન આત્મા સચ્ચિદાનંદ પવિત્રનો પિંડ એ પુણ્ય અને પાપ ઘોર સંસારનું કારણથી રહિત તારો પ્રભુ છે. એને અમે ઉત્તમ કહીએ છીએ. એ પુણ્ય પરિણામ ઉત્તમ નહિ, તીર્થંકરગોત્ર ઉત્તમ નહિ, તીર્થંકરગોત્ર જે ભાવે બંધાય તે ઉત્તમ નથી. આહાહા..! ગજબ વાત છે. 'ધીરુભાઈ'! આવી વાતું છે. આહાહા..! પ્રભુ! તને શરણની વાત છે, સત્યની વાત છે, પ્રભુ! આહા..! દુનિયા માને ન માને એથી કરીને સત્ય કાંઈ બીજું ન થાય. સત્ય તો સત્ય જ રહેશે. આહાહા..! ભલે માને ન માને એની સંખ્યા ન પણ હોય. એથી સત્ય કાંઈ બીજું થઈ જાય. આહાહા..!

'તે જ એક ઉત્તમ છે...' આહાહા..! પ્રભુ! તમે ઉત્તમ નહિ. અમે તો અમારા માટે ઉત્તમ છીએ. તારે માટે ઉત્તમ તું છો. આહાહા..! અંદર છે કે નહિ? એ મુનિ તો કહે છે, પણ મુનિ આચાર્યનો આધાર આપે છે. 'પદ્મનંદિઆચાર્ય'. એ 'પદ્મનંદિઆચાર્ય' આમ કહે છે. આહાહા..! જે બહુ પ્રચલિત નથી. 'પદ્મનંદિપંચવિંશતિ'. અહીં તો વંચાઈ ગયું છે. આહાહા..! વ્યાખ્યાનમાં આખું વંચાઈ ગયું છે. ઘણા વર્ષ થયા. પણ વંચાઈ ગયું. ૪૫ વર્ષ તો અહીં આવ્યા એને થયા. ૪૫ વર્ષ. ૪૫ વર્ષ દેહની સ્થિતિએ આવ્યા હતા. ૪૫ વર્ષે આવ્યા હતા અને ૪૫ થયા. શરીરને ૮૦ વર્ષ થયા. ગર્ભસહિત ગણે તો પણ ૮૧મું વર્ષ ચાલે છે. સવા નવ મહિના ગણે તો ૮૧મું વર્ષ છે. દેહની સ્થિતિ છે, પ્રભુ! તારાથી ઉત્તમ જગતમાં કોઈ નથી. આહાહા..! તીર્થંકરગોત્ર બંધાય એ ઉત્તમ નથી?

મુમુક્ષુ :- તે પણ પર છે.

પૂ. ગુરુદેવશ્રી :- પણ જે ભાવે તીર્થંકરગોત્ર બંધાય એ ભાવ ઉત્તમ નથી? એમાંથી નીકળશે. આહાહા..! 'ઝવેરચંદભાઈ' પાછળ બેઠા છે.

મુમુક્ષુ :- થોડી શરદી છે એટલે...

પૂ. ગુરુદેવશ્રી :- શરદી છે એટલે. સવારમાં મેં જોયા નહીં. સમજાય છે કાંઈ? આહાહા...! એ તું એક પોતે નમસ્કારયોગ્ય અને તું એક મંગલિક અને તું જ એક ઉત્તમ. આહાહા...! 'અને તે જ એક શરણ છે.' અરિહંતા શરણમ્, સિદ્ધા શરણમ્. કહે ના ના. એ કાંઈ શરણ દેવા આવતા નથી. અંદરમાં જા પ્રભુ પૂર્ણાનંદનો નાથ છે. ત્યાં તને શરણ મળશે. એ શરણ ત્યાં છે. અંતર અતીન્દ્રિય આનંદનો સાગર છે. અતીન્દ્રિય ચમત્કારિક શક્તિઓનો તો મહાયમત્કાર છે. બીજા ચમત્કાર તને ભાસે છે કે આ ચમત્કાર, આને આ થયું, આને આ થયું. આહાહા...! કેરી બતાવે છે ને ઓલા? આંબાની ખોટી કેરી બતાવે. અમે ૧૦-૧૨ વર્ષની નાની ઉંમરમાં જોયું છે હોં. આંબો હોય અને એક કેરી. હોય ખોટે ખોટું. આંબો ક્યાં? કેરી ક્યાં? કોણ જાણે એવી રીતે બતાવે આમ. હોય કેરી તો અહીં માગવા શું કરવા આવે? એવી કેરી બનાવને તું. અમે જોઈ છે. ૧૦-૧૨ વર્ષની ઉંમર હતી. ત્યાં કન્યાશાળા છે. એમાં બહાર એણે રાત્રે બતાવ્યું હતું. મેં જોઈ છે કેરી. પીળી કેરી આવડી ખોટી કેરી. આંબો નાનો અને લુંગડુ ઢાંકેલું. એમાં કેરી. દુનિયાને ચમત્કાર લાગે. એ ચમત્કાર નથી, બાપુ! ચૈતન્યચમત્કાર... આહાહા...! એક એક ગુણમાં અનંત ચમત્કાર એવા અનંતગુણના ચમત્કારથી ભરેલો તો પ્રભુ ચૈતન્ય છે. એ જગતમાં તને શરણ છે. આહાહા...! બીજી કોઈ વસ્તુ શરણ નથી. આહાહા...!

અહીં તો એમ કહે આપણે જુવાનીમાં રળી લઈએ, પછી વૃદ્ધાવસ્થા થાય તો પછી રળવાની શક્તિ ન રહે તો પૈસા-બૈસા હોય તો ખાઈએ-પીએ ને ઠીક પડે. આહાહા...! પહેલા રળી લઈએ. વૃદ્ધાવસ્થામાં પછી રળી ન શકાય તો ઓલો પૈસો હોય તો કામ આવે. પણ તું હશે કે નહિ.

મુમુક્ષુ :- ઘણાને એવું કામ આવ્યું હોય એટલે એમ લાગે.

પૂ. ગુરુદેવશ્રી :- ધૂળેય કામ નથી આવ્યું. 'વીરજીભાઈ'એ એમ કહ્યું હતું. ત્યાં સંપ્રદાયમાં છેલ્લી ૮૮. ૮૮ની સાલ. 'વઢવાણ' નહિ? ૮૮ની સાલ. માણસ બહુ થતું. દરિયાપરી અપાશ્રયની સામે ધર્મશાળા છે ને? ૮૮ની સાલ. ત્રણ-ત્રણ હજાર માણસ અપાશ્રયમાં સમાય નહિ. સામે ધર્મશાળા છે ને? ત્યાં અંદર ઓસરી ઉપર તો ન સમાય એટલે ઓસરી ઉપર બેસાય નહિ. મોઢા આગળ હોય ત્યાં પાટ નાખીને બેસવું પડે. આમ સભા અને આમ સભા. ત્રણ-ત્રણ હજાર માણસ. આહાહા...! ૮૮ની સાલની વાત છે. કેટલા વર્ષ થયા? ૪૭ વર્ષ પહેલાની વાત છે. ત્યારે 'વીરજીભાઈ' કાંપમાં આવેલા. 'વીરજીભાઈ' કીધું કેમ તમે આવ્યા છો? અત્યારે યુવાન અવસ્થા છે ત્યાં રળી લઈએ. તમે શું કહો છો? આ બધા. આ 'પ્રિતમભાઈ' આ રહ્યા નહિ 'ત્રિભુવનભાઈ'. તે દિ' એમ કહ્યું હતું લ્યો. કે આ કાંઈક રળવા આવ્યા હતા. કીધું પણ આ તમે અહીં વ્યાખ્યાન વખતે ટાઈમસર આવવું જોઈએ. અત્યારે આ પહેલું

કરી લઈએ. કીધું શું કહો છો આ તમે? પછી રહેશે કે નહિ. કોણ રહેશે કોને ખબર.
એવું બોલ્યા હતા હોં. પછી તો ફરી ગયા હતા. અહીં તો કહે તું એક જ શરણ અને
તું એક જ ઉત્તમ છો. વિશેષ કહેશે... (શ્રોતા :- પ્રમાણ વચન ગુરુદેવ!)